

ЦИЈЕНА:
За Црну Гору на годину 8 перпера, на по године 4 перпера.
За Аустро-Угарску Босну и Херцеговину на годину 12 перпера, на по године 6 перпера.
За све остале земље годишње по франка у злату, на по годину 10 франка у злату.
Прешлаша се прима само у годишњим и полугодишњим роковима и Волаже у мајријед.
Поједини број 20 пара за Црну Гору, — за Иностранство 25 гари.

ГЛАС ЦРНОГОРЦА

Le GLAS TZRNOGORTZA, Journal Officiel, paraissant régulièrement chaque samedi et suivant les exigences du service. On s'abonne aux bureaux du journal GLAS TZRNOGORTZA, Cetigné, Monténégro.

L'abonnement pour le pays 8; pour l'Autriche-Hongrie 12 Perpers; pour tous les autres pays 20 francs par an. La publicité est reçue aux bureaux du journal et dans toutes les agences de publicité.

Претплата се шаље само Администрацији Гласа Црногорца — на Цетиње.

Дописи се шаљу Уредништву — Рукописи се не враћају.

Огласи се шаљу Администрацији и шаљују се: за сваку ријеч или број до пет цифара из петит слова по 4 пара, гармонд слова 6 пара; цитеро слова 8 пара — за први пут, а за сваки даљи пут у пола од горње цијене. Најмањи оглас шаљује се 1 перпер. — Осим напријед изнешене цијене од ријечи, шаљују се по закону о таксима још по 50 пара за свако поједино оглашавање.

Власник: Државна Штампарија.

Изази суботом

Уредник и одговорни уредник: Вељко Милићковић

СЛУЖБЕНИ ДИО

МИ НИКОЛА I

по милости БОЖЈОЈ
КРАЉ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На приједлог Нашег Министра Унутрашњих Послова ријешили смо и рјешавамо:

да се Миласаву Ивановићу, писару Капетанства Бјелопољског, на основу чл. 27. закона о чиновницима грађанског реда, огласи мјесто упражњеним.

Наш Министар Унутрашњих Послова нека изврши овај указ.

Цетиње, 3. октобра 1914. год.

НИКОЛА с. р.

Министар Унутрашњих Послова,
Саво П. Вулетич с. р.

МИ НИКОЛА I

по милости БОЖЈОЈ
КРАЉ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На приједлог Нашег Министра Унутрашњих Послова постављамо, по службеној потреби, Василију Ђуриковића, досадашњег писара Обласне Управе у Бијелом Пољу, за писара Капетанства Бјелопољског, задржавајући му досадањи чиновнички ранг и плату.

Наш Министар Унутрашњих Послова нека изврши овај указ.

Цетиње, 18. октобра 1914. год.

НИКОЛА с. р.

Министар Унутрашњих Послова,
Саво П. Вулетич с. р.

МИ НИКОЛА I

по милости БОЖЈОЈ
КРАЉ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На приједлог Нашег Министра Унутрашњих Послова постављамо по молби, Мила Радановића, досадањег поштар-телеграфисту цетињске поштанско-телеграфске станице, за поштар-телеграфисту у његушкој поштанско-телеграфској станици, задржавајући му досадањи чиновнички ранг и плату.

Наш Министар Унутрашњих Послова нека изврши овај указ.

Цетиње, 18. октобра 1914. год.

НИКОЛА с. р.

Министар Унутрашњих Послова,
Саво П. Вулетич с. р.

МИ НИКОЛА I

по милости БОЖЈОЈ
КРАЉ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На приједлог Нашег Министра Унутрашњих Послова постављамо за поштар-телеграфисту у пењској поштанско-телеграфској станици, а као чиновника грађанског реда треће класе седмог чина, Радоњу Јововића, пређашњег поштар-телеграфисту.

Наш Министар Унутрашњих Послова нека изврши овај указ.

Цетиње, 18. октобра 1914. год.

НИКОЛА с. р.

Министар Унутрашњих Послова,
Саво П. Вулетич с. р.

ИСПРАВКА.

У 55. броју Гласа Црногорца у листи губитака поткрале су се следеће погрешке:

Из баталиона Горњо Цуцког

Поинули војници: стоји: Илија Ђоков Раичевић а треба да стоји: Илија Јоков Раичковић, стоји Бошко Ј. Раичковић а треба да стоји: Божо Јоков Раичковић.

Из баталиона Љешкопољског

Поинули војници: стоји Нико Ј. Раичевић, а треба да стоји Нико Јоков Раичковић; дакле треба да стоји: Илија, Божо и Нико Јоков Раичковићи, што се овим исправља.

КБрој Р. 10301. Из канцеларије Краљ. Министарства Војног, 17. октобра 1914. Цетиње.

Школска објава

Упис ученика у Великој Државној Гимназији на Цетињу вршиће се 18., 19., 20. 21. октобра тек. године. Послије овога рока примаће се ученици, који то задовољно оправдају.

У први разред гимназије примају се они ученици, којима није мање од 10, ни више од 14 година, који су свршили четири разреда основне школе с добрим успјехом, а који уз то положи пријамни испит из вјеронауке, српског језика и рачуна. Сваки од ових ученика мора собом донијети крштеницу и свједочанство основне школе.

Пријамни испити држаће се одмах послије уписа. Накнадни и поновни испити полагаће се кад то професорски збор одреди.

Број 3885. Из канцеларије Кр. Министарства Просвјете и Црквенијех Послова 4. октобра 1914. г. Цетиње.

НАРЕЂЕЊЕ

У смислу министарске наредбе од 27. септембра т. г. број 3768 наређује се свима учитељима-цама и учитељским заступницима, да одмах извијесте надлежно школско надзорништво, а оно ће ово Министарство, кад је који предстао на дужност и отпочео рад у школи.

Број 3823. Из канцеларије Кр. Министарства Просвјете и Црквенијех Послова 1. октобра 1914. г. Цетиње.

ОБЗНАНЕ

Пошто је гимназијска зграда у Плевљима запремљена и употребљена у војне сврхе, те је није могуће за сада ослободити, то се овиме суспендује на неодређено вријеме раније министарско рјешење о отварању речене гимназије, о чему се обзнањују заинтересовани, како би дјецу на вријеме могли послати у друге наше гимназије.

Број 4127. Из канцеларије Кр. Министарства Просвјете и Црквенијех Послова, 15. октобра 1914. г., Цетиње.

Да не би заинтересовани мислили, да Нижа Државна Гимназија у Никшићу неће бити отворена за то, што за исту не излазе огласи за упис ђака — то се овиме јавља, да ће гимназија никшићска бити отворена чим се њена зграда ослободи од рањеника и болесника, који су још у њој. Према томе ће и упис ђака у исту доцније бити објављен.

Број 4040. Из канцеларије Кр. Министарства Просвјете и Црквенијех Послова, од 11. октобра 1914. г., Цетиње

НЕСЛУЖБЕНИ ДИО

Овдашњи Царско-Руски Војни Агент, г. генерал Н. Потапов, примио је ово званично саопштење:

Петроград, 17. октобра у 10-20 у вече.

На источно-пруском фронту постављају се упорни бојеви; наша војска спокојно одбија жестоке нападе Нијемаца. С ону страну ријеке Висле налазе се потиснуте непријатељске аријергарде на фронту Завихост—Лођ. Уз остали ратни материјал наша је војска отела непријатељу цијеле артиљеријске паркове, тешке топове и аероплане. Кад је 16. октобра наша војска прелазила Вислу јужно од Јузефова, наишла је на Аустријанце, који су у рејону Тарлова одступили, довела их у унакрсну ватру и нанијела им велике губитке у мртвима и рањенима. Том је приликом заробљено до 1000 војника. У Карпатима развијају Аустријанци највећу активност у рејону Турка.

Козаци

Козаци се плаше! — чуо сам гдје говоре многи аустријски рањеници — пише дописник талијанског листа „Коријере де ла Сера“. Чим дођу близо нас, бјеже натраг.

Збиља је истина да се Козаци баце на непријатељске редове, па у један час поскачу на земљу, направе шанац од самих коња, исале плотун, опет искоче на коње и ишчезну. То раде кад немају на мјеру да разбијају фронт; иначе се баце на тле и страховити су.

Жестоки њихов напад је као вихор који налијеће, један необуздан удар буре, страхан бич. Пада ли их колико? То не мари. Напријед! Падају ли од куршума или граната десетине коњаника? Не мари. Напријед остали! Иду напријед распоређени на троугао: једна зеленкаста маса која брзо, све брже расте. Људи су полегли по коњима, прирасли за њих. И људи и коњи имају само један ритам, ношени су једним дахом, гоњени и здружени само једном вољом. Коњи су малени, врло живахни, потковани само у предњим ногама. Њихови ситни и живи и ситни кораци ударају у земљу као сув прут о зрнење. Козаци имају дуга копља, притврђена задесно стопало: њим нишане и ударају. Кад се приближе непријатељу, распу се у стријелце, приљубе уз коњска леђа и пролијећу као муња. Један страховит ударац, као гром. Јауци, крици, рзање. А мало послије терен затрпан палима. По неки пут, сатрвена у покољу, предња страна брзо се попуњава новим групама. У zgodном тренутку страшни напад Козака неодољив је.

Често пута Аустријанци су узимали ове ситне коњиће козачке. Али они више нијесу ни зашта. Они, страховито орује у рукама козачким, неће сада да учине једног корака док не чују глас и команду свог господара. Козак је научио свога коњића на једну невјероватну вјерност.

ТЕЛЕГРАМИ

Петроград, 10. окт. Њемачка је забранила извоз свих врста намирница. Ова мјера нарочито погађа Швајцарску. Јављају из Шлезиије и Познањске, да су њемачке власти похапсиле пољске виђене политичаре и свештенике, јер се плаше антигерманске агитације по становништву које очекује појаву руских трупа.

Грофа Тому Потоцког Нијемци су пушкарали. По предјелима у Пољској, које су заузимали, Нијемци су прије свога посљедњег пораза уништили сву бербу воћа. Велики неред влада на жељезничким станицама у Угарској због евакуације рањеника из ландштурма. Око половине септембра све вриједности и драгоцјене колекције умјетничке уклоњене су из Беча.

Њујорк, 10. окт. Тврди се да су париски банкарци отпочели преговоре за пласирање бонова француског трезора за 50 милиона франка са роком исплате од 9 мјесеци. Овај новац имао би се употребити на куповину хране.

Берлин, 10. октобра. Састала се изванредна сесија Ландтага и дискутовала је између осталих пројеката и предлог о емисији благајничких бонова за четири и по милијарде марака.

Париз, 10. октобра. Јављају да је војни управник у Брислу наредио њемачком становништву да напусти варош за 48 сахати. „Журнал де Деба“ јавља да француска влада спрема нове контингенте војске пројектоване према позивима за 1914. и 1915. и да ће позвати под заставу најбоље елементе из 1913. Сви француски листови кон-

статују стварне успјехе савезника на свим војиштима. Енглески војни критичари дају такву исту оцјену. Нијемци су отпочели бомбардовање Белфора из тешке артиљерије коју су довукли са положаја према Анверсу. Већ три дана ратни енглески бродови туку њемачке трупе на белгијском приморју.

Петроград, 10. октобра. Рат је уздрмао финансије аустриске и њемачке што није случај са финансијама Савезника. Све државне вриједности у Енглеској покривене су златом, док Њемачка на 203 милиона издатих облигација нема више од 91 милијона у злату. „Форверц“ констатује да економска криза постаје врло опасна. Сопственици крију своје жито рачунајући на скакање цијена. Становништво, коме недостају животне намирнице, почиње да пљачка магацине у којима има тих намирница. Агенти њемачки купују жито у Румунији и траже прилике да га извезу. Један пређашњи марински министар аустриски рекао је: „у случају сукоба са Италијом аустриска флота уништиће Венецију.“ Ова је изјава произвела врло рђав утисак у Италији.

Лондон, 11. октобра. Сви дописници енглеских листова код руске војске потврђују и описују сјајну побједу руску над аустро-њемачком војском у Пољској. Непријатељ је у пуном повлачењу на цијелом источном фронту. У Галицији Руси су поново заузели Јарослав.

Лондон, 11. октобра. На западном фронту бјесни жестока борба на линији Остенде—Лил. Савезници напредују.

Ниш, 12. октобра. Из Москве смо добили овај телеграм: Синоћ послије патриотског говора архимандрита Михаила, одржаног у Градској Думи, градска управа је ријешила да пошље Србији сто хиљада рубаља, а Црној Гори двадесет и пет хиљада.

Петроград, 12. октобра. Париски листови изјављују, да Нијемци видећи да им из руку измиче побједа, чине посљедњи очајан покушај на сјеверу Француске.

Аустралија је забранила извоз вуне. Јавља се да су многа умјетничка дјела у музеју лијепих вјештина у Лилу уништена ватром, коју су изазвали Нијемци.

Петроград, 12. октобра. Бечки Кореспондент Биро шири апсурдне вијести, као да су Руси одредили награду од осамдесет хиљада рубаља за онога ко убије или зароби једнога аустријског команданта и да тај факт објашњава неуспјели атентат противу једног аустријског шефа. У петроградским војним круговима чуде се овом проналазачком духу бечке агенције која прави оригиналну рекламу аустријским командантима, који се налазе под туторством њемачког генералштаба, а које Руси сматрају као драгоцјене сараднике своје војске. Колико је њихова сарадња снажна, судиће се по заузећу Лавова у Галицији, као и по стотинама хиљада заробљеника, који су послати у провинције у унутрашњост Русије. То никако не би било у интересу Русије, да такве аустријске војне шефове уклања из

борбе. Само би непријатељи Русије могли спремати атентат противу њихових живота, тако драгоцених за руски успјех.

Петроград, 13. окт. У Одесу је стигла вијест из Цариграда о великој манифестацији извршеној пред палатом бившег Султана. Чули су се узвици: „Спаси нас од њемачких власти!“ На кола њемачких официра бацане су каменце. Њемачка амбасада у Пери добила је пријетећа писма од лиге антигерманске. Официри турске морине, која је основана иницијативом Шурки паше, протестовали су пред министарством војним и морине противу власти повјерене Нијемцима. Турска влада ће, изгледа, укинути царину на месо, које долази из Русије.

Сарајево, 13. окт. На велеиздајничком претресу браниоци су завршили своје одбране. Претрес је завршен и пресуда ће бити изречена 15. октобра прије подне.

Париз, 13. окт. „Тан“ и „Фигаро“ саопштавају, да се из билежака нађених код аустриских војника, утврђује њихово присуство у њемачким трупима између 4. и 10. августа приликом најезде у Белгију, дакле у исто вријеме, кад је аустријски амбасадор сједио у Паризу и преговарао са француском владом. Поменути листови истичу тај факт као нечувен примјер дволичности и подлости.

Лондон, 14. октобра. Борба постаје све убиственіјом. У Белгији туку се огорчене битке и резултат им још није одлучен. Нијемци су претрпјели огромне губитке.

Петроград, 16. октобра. (Службено). Јучер смо сломили отпор посљедњих јединица непријатељских, које су непрекидно покушавале да се одрже на сјеверу од Пилице. Сад су на фронту са оне стране Висле сви корпуси аустро-њемачке војске у повлачењу. Заузели смо Стриков, Јешов и Ново Нјесто. Руска кавалерија ушла је у Радом. Зарабили смо неколико хиљада војника. Заплинени смо топова, неколико десетина митраљеза и један трен аутомобила. У Галицији нема ништа важно да се забиљежи. На фронту у Источној Пруској први корпус њемачке војске, потпомаган другим јединицама, предузео је за посљедња 4 дана поновне неуспјеле нападе. У предјелу Бакаларжева непријатељ је имао огромних губитака.

Петроград, 16. октобра од 9^{1/2} до 10^{1/2} сахати изјутра једна турска крстарица са три оцака бомбардовала је станицу и варош Теодосију. Гранате су оштетиле катедралу, грчку цркву, докове пристаништа. Један је војник рањен. Филијала руске банке за спољашњу трговину запаљена је. У 10^{1/2} сати крстарица се удаљила у југозападном правцу. Крстарица „Хамидија“ појавила се пред Новоросијком, тражећи предају вароши као и да јој се предаду све државне финансиске установе!! У случају одбијања пријетила је да ће бомбардовати варош. Турски официри, који су били изашли на суво и турски конзул, похватани су. Турска крстарица отисла се на пучину.

Париз, 16. октобра. Преко цијелог јучерашњег дана напади њемачки у свему крају између Њупора и Араса нијесу били тако жестоки. Свуда смо одржали своје позиције и напредовали смо на сјеверу и на југу од Ипра и између Камбреја на југоистоку од Лабасе и Араса. На сјеверном крају на десној обали ријеке Ена Нијемци су преко ноћ покушали! веома жестоку офанзиву, али су свуда били одбијени.

Париз, 16. октобра. Према посљедњим вијестима огорчена борба

настављена је у приморју. Нијемци су седам пута пријешли канал Изеров, али су свуда били одбијени. Глинице у Брислу и у Остенди препуне су њемачким рањеницима. Нијемци су претрпјели врло велике губитке. Два енглеска парна брода наишавши на mine потонули су у Сјеверном Мору.

Париз, 16. октобра. Два ноћна напада, које је непријатељ предузео у предјелу Диксмида, одбијена су. Напор њемачки на фронту Њупор—Диксמיד изгледа да је сломљен. Наша офанзива наставља се на сјеверу од Ипра. Нешто мало напредовали смо између Лабасе и Ленса. На осталом фронту нема ништа важно да се забиљежи.

Хавр, 16. октобра (службено). Ситуација белгијских трупа на Изеру побољшала се. Артиљеријска непријатељска ватра, коју туче енглеска флота, није тако интензивна. Кретање операција савезничких према Ипру веома је задовољавајуће.

Беч, 16. октобра. Један лист из Копенхагена јавља из Лондона, да је Мориц Метерлинг, добро познати белгијски писац, тражио од белгијског Краља одобрење да ступи у белгијску војску.

Ваљево, 17. октобра. 15. октобра на Гучеву и Јагодњи вођене су цијело дана борбе, у којима смо на појединим тачкама имали успјеха. На осталим фронтима није се тога дана десило ништа значајније. Ноћу између 15. и 16. октобра једна наша комитска патрола у извиђању код села Бјечаније код Земуну кодела је један непријатељски вод и бомбама га уништила. У борбама, које су наше трупе измале посљедњих дана у Босни, заробљено је колико се до сада зна 470 непријатељских војника, један виши официр, четири нижа официра и два кадета. Већина је ових војника из 22. и 79. пука.

Петроград, 17. октобра. У четвородневном боју јужно од ријеке Пилице Руси су потукли њемачко-аустријску војску. Тај руски успјех има огромног значаја.

Синоћ је отпочео рат између Русије и Турске. Турци су ноћу бомбардовали Новоросијску и Теодосију. Једна лађа појавила се пред Одесом. Овај напад није изненадио Русе.

Париз, 17. окт. Хавасова Агенција саопштава: Јуче смо напредовали на више тачака, на име око Ипра и јужно од Араса. На фронту Њупор-Диксמיד није било ничега новог. Између Ена и Аргона освојили смо неколико непријатељских шанчева. Ниједан гјеломични њемачки напад није успио. Напредовали смо у шуми Апрун.

Беч, 17. окт. „Централ Њус“ из Лондона јавља, да су Нијемци у почетку прошле недјеље имали извјесног успјеха над Енглезима у околини Лила где су истрејали Енглезе из шанчева и покрај ужасне ватре њихових митраљеза, али да су доцније Нијемци напали индијске трупе, које су одбиле! Нијемце и причиниле им великих губитака.

Петроград, 17. окт. Јављају из Керча, да је код куле свјетиле пароброд руског друштва „Јалта“, који је долазио са Кавказа, наишао на мину, коју је бацила крстарица „Гебен“. Пароброд је потонуо, а људство и путници спасени су. Пароброд „Казбек“, који је послан у помоћ „Јалти“, наишао је на двије mine и потонуо. Неколико се лица подавило.

Токио, 17. окт. Једну јапанску крстарицу и пристаништу Тјенчинг и један француски контраторпиљер потопили су торпеди, који су бачени са њемачког ратног брода

„Емдена“, који се приближио носећи четврти лажни димњак.

Петроград, 17. окт. 25 људи послуге са крстарице „Жемшчуг“ спасено је, 85 погинуло, а 112 рањено.

Петроград, 17. октобра. *Рат с Турском овдје је црмљен одушељено.* Чим је Петроград сазнао о турском препаду, почеле су манифестације по улицама и пред посланством српским и осталим савезника. Сви листови данас поздрављају почетак новог рата и једногласно тврде, да је наступило вријеме да се ријешу старо питање о Дарданелима. Питање о држању Бугарске занима цијелокупно јавно мњење. Сви листови, чак и „Ријеч“ Миљукова изјављује: ко није с нама тај је против нас. „Ријеч“ Миљукова каже: „Бугарска има дјелом да покаже да не постоји споразум између ње и Турске. Ако силе Тројног Споразума предузму да се испуне дата обећања Бугарској, онда Бугарска не може давати двомислене одговоре, и онда ће претегнути оно: ко није с нама тај је против нас“. Миљукоев не каже, каква су обећања Силе Савезнице дале Бугарској. „Биржевија Вједомости“ веле: „Наступио је моменат кад Бугарска мора или издати Русију, или ићи с њом. Олгања не може бити. Хладнокрвна, готово непријатељска неутралност не смије се допустити“. И „Ријеч“ Миљукова доноси из бугарског посланства, да почетак руско-турског рата неће измијенити ситуацију у свјетском рату, и Бугарска остаје и даље неутрална. Све ове изјаве изазвале су опште разочарење и огорчење руског јавног мњења. Синоћ је словенска триеза спремила свечан банкет предстваницима савезничких држава. Посланик Србије Спајковић држао је говор о значају ове велике војне и кад је рекао, да у нападу турске флоте на руско пристаниште види прст Провиђења, да велики руски Цар Никола у овој борби васпостави Крст на Светој Софији, бурно је поздрављен.

Ниш, 18. окт. На писмо, којим је посланик Србије у Лондону изјавио захвалност енглеском министру финансија на симпатичним ријечима које је имао за Србију у своме говору, велики енглески државник одговорио је: „Екселенцијо, усбуђен сам читајући Ваше рјечито писмо и врло сам срећан што видим, да су осјећања, која сам изнио у своме говору од прошле суботе, наишла и на Ваше одобравање. Увјерен сам да ће напори, које ми сви чинимо, успјети да учине крај мрскоме милитаризму и да заснују једно доба мира за све народе, за велике и за мале. У тој нади молим Вас, и т. д. Лојд Џорџ“.

Ваљево, 18. окт. Непријатељ је на Гучеву тукао артиљеријском ватром наш положај Винове Воде, а по том пријешао у напад, који је одбијен снажним против-нападом наших трупа, којом је приликом дошло до жестоке бајонетске борбе. Непријатељ је имао огромних губитака и био нагнан на бјегство. На разбијшту је оставио 1 вишег официра, 2 капетана и око 300 војника. У вече истога дана непријатељ је на истом фронту нападао наш положај коту 703, али је тај његов напад одбијен с великим губитцима непријатељевим. На осталим фронтима није се десило ништа значајније.

Петроград, 18. окт. 15 октобра Руси су сломили и посљедње дијелове њемачке сјеверно од ријеке Пилице. Сада на цијелом фронту са ону страну Висле њемачки и аустријски корпуси одступају. *Руси су зарабили неколико хиљада Нијемаца и Аустријанаца и заплије-*

нили много топова, митраљеску ко-мору и аутомобиле.

Париз, 18. окт. (Службено). На крајњој левици поплаве, које је извршила војска белгиска у долинама доњег Изера, приморале су непријатељске трупе, које су пријешле ову ријеку, да се повуку. Те непријатељске трупе биле су бомбардоване артиљеријском ватром из белгиских и француских топова. За вријеме свога повлачења енглеске трупе, које су биле на више мјеста на сјеверу Лабасе, нападнуте од много јаче силе, предузеле су енергичну офанзиву и поново повратиле изгубљени терен. Оне су и на другим дијеловима борбене линије одбиле њемачке нападе. На осталом дијелу фронта није било укупне акције, већ дјелимичне офанзиве. Напредовали смо свуда по мало, а нарочито пред неколиким селима између Араса на висовима десне обале Ена више Соасона и с једне и с друге стране Меазе сјеверно од Вердена.

Лондон, 18. октобра. Грчка је нотификовала Великим Силама своје ријешење, да привремено поново окупира сјеверни Епир у циљу повраћања реда. Грчка је у исто вријеме изјавила, да нема шта да пријети што су и Талијани окупирали Валону. Италијанске ратне лађе јуче су тамо искрцале италијанске трупе.

Петроград, 18. октобра. *Посљедњих дана аустро-угарске железнице превозиле су војску, војни магеријал, аутомобиле и коње из Пеште, Пилзена и других мјеста за Кракову и за сјевер. До сада је одузета команда осморици аустријских генерала, од којих су двојица извршили самоубиство.*

Званични огласи

Објава. Дана 12. октобра т. г. у канцеларији ове Управе, одржаће се јавна лицитација набавке 500 (пет стотина) кубних метара дрва за огрјев овога завода, а за 1914. и 1915. годину.

Позивају се сви они који би вољни били учинити закуп издавања огрјева, да се означеног дана пријаве, у 8 сати прије подне кад ће лицитација отпочети, допијев кауцију од 1000 (хиљаду) перпера у готовом новцу или хартијама од једности.

Лицитирати ће се моћи цијела количина огрјева или у оброчима од по 100 (стотину) метара положивши кауцију за сваке стотину метара суму од перпера 200 (двистотине).

Уговор о каквоћи огрјева и другим условима може се добити на прочитање сваког дана за вријеме канцеларијских часова.

Број 674. Из канцеларије Управе Централног Казненог Завода, 23. септембра 1914. године, Подгорица. 3,3

Трговачки огласи

ОБЈАВА. — У смислу чл. 5. трговачког закона објављујемо, да ће мо нашу пећарску радњу обављати у овој вароши под фирмом: **ЈОВАН БРАЋА АЧКОВИЋ.** Подгорица. (бр. 546, 1.)

Приватни огласи

Оглас. Продајемо из слободне руке наше двокатне куће у Катунској улици спрема Владину Дому, бр. 75. и 77., са по десет одјељења. Ко жели купити нека се пријави у Апотеку Матановића.

Цетиње.

бр. 391, 10,10 **КРСТО И МАРКО МАТАНОВИЋИ.**

КУЋА двокатница са осам соба, тезом и дворштем, у Иванбеговој улици бр. 24., даје се под најам.

За погодбу обратити се Анастасији М. Мартиновић, улица Баја Пивљанина бр. 11. Цетиње. Бр. 538, 3,3